

[5]

a szemközti coop előtt kamion
tolat a korlátnak, valaki a fűtetlen
reggeli napsütésben a jövőnkre
gondol, kezében féledes vörösborral

Villányi László

Söröskorsó

1958 nyarán
Beregszászból hazafelé
valamelyik alföldi város állomásán
csak annyi ideje maradt
hogy az induló vonat ablakán
feladja édesanyámnak
éveken át nem sört
hanem vizet ittunk belőle
új otthonomból sem hiányozhatott
hatvankét év múltán
akárha fiaimnak is
apám nyújtaná a hajdani korsót.

Vadliliom

Tizennégy éves dédnagyanyám
ezernyolcszáznyolcvanhét tavaszán
miután megesett
lelt-e a Drávánál
mint tegnap én a töltésoldalban
elvadult liliomot
akit ismeretlennek ír
az anyakönyvi bejegyzés
vajon ki lehetett dédnagyapám
akárcsak kérdéseimre
a lét alapvető dolgaira
sincs magyarázat
végül is van abban valami megnyugtató
hogy nincs mindenre válasz.

Levelek

A nevem szerepel
valamennyi borítékon
nem valaki ismeretlen
a megszólított
csak egy időre feledhettem
barátaim hajdani levelei
szembesítenek
hányféle történetben
tévelyegtem
mennyi vermet ástam
magamnak
homályosan ugyan
de fölsejlik
más-más évtizedben
ki voltam én.

